

ALLEEN OP DE WERELD

SOLO

Waarom steeds meer mensen alleenwonen

AUTEUR Nathalie Le Blanc
UITGEVER De Bezige Bij
PRIJS € 19.99
PAGINA'S 318
ISBN 978 90 8542 546 5

Solo. Waarom steeds meer mensen alleenwonen

Er wordt wel eens cynisch neergekeken op sociale wetenschappen, als zouden ze met moeilijke woorden beschrijven wat iedereen al weet. Dat kan natuurlijk ook anders geïnterpreteerd worden: dat nieuwe inzichten vanuit de sociale wetenschappen snel gedemocratiseerd worden en de samenleving en onze taal insijpelen. Zo hanteren velen het begrip sociaal kapitaal alsof het al eeuwen bekende materie is, alsof sociologen zoals Bourdieu en Putnam geen moeizaam onderzoek hebben moeten doen om het concept vorm te geven. Hetzelfde gebeurt ook met gezinsverdunding. Het is ondertussen genoegzaam bekend dat onze samenleving is geëvolueerd van 'extended family' naar 'nuclear family', in goed Nederlands van 'grootfamilie' naar 'kerngezin'. Die evolutie gaat echter verder. Van met drie generaties onder één dak wonen naar twee generaties (ouders + kinderen) is nu normaal. Maar hoewel alleen wonen statistisch steeds normaler is, wordt die ontwikkeling nog minder (h)erkend. Het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) publiceert al jaren cijfers over de zogenaamde gezinsverdunding, doordringen tot media en beleid doet het nog niet echt. De Vlaamse journaliste Nathalie Le Blanc (midveertiger) leeft al haar hele volwassen leven alleen, en schreef er een boek over. Ruim een derde van de huishoudens in Nederland en Vlaanderen bestaat uit één persoon! Dat is het gevolg van ouderen wiens partner overleed, van

echtscheidingen, van een bewuste levenskeuze of een tijdelijke situatie na een relatiebreuk. De cijfers van SCP maken duidelijk dat het niet echt leeftijdsgebonden is (dus niet: hoe ouder, hoe meer alleen). En dat het aantal eenpersoonshuishoudens al jaren toeneemt. De auteur was onderdeel van die ontwikkeling zonder zich er erg bewust van te zijn. Tot socioloog Eric Klinenberg in 2012 *Going Solo* schreef, en de levenssituatie van de auteur plots een duiding kreeg. Het was niet langer haar eigen individuele situatie, maar een onderdeel van een grotere demografische ontwikkeling. Op jezelf een huishouden vormen heeft economische consequenties. Je moet alleen de huur of hypotheek betalen, de auto financieren en maandelijks inkomsten en uitgaven in balans houden. Ook ecologisch heeft het de nodige consequenties. Want al die alleenwonenden hebben een woning en een wasmachine nodig... De consumptie van duurzame goederen, en dus de 'voetafdruk' daarvan, neemt toe. Boeiender wordt de vraag naar de sociale consequenties van dit toenemend aantal burgers dat alleen woont. Iedereen hunkert naar een participatiesamenleving, zodat we afscheid kunnen nemen van de te duur gewaande verzorgingsstaat. Maar hoe krijg je een participatiesamenleving voor elkaar als we steeds meer op ons eentje gaan wonen en leven? Of resulteert meer alleen wonen juist in meer samen leven? Benieuwd? Lees dan *Solo*!